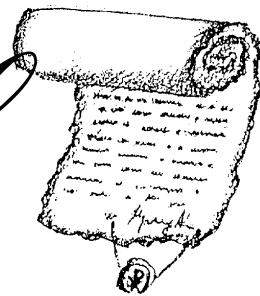

Hírlevél

A NAGYTÉTÉNYI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
BELSŐ LAPJA

2015. december 25. Karácsony

XXIII. évfolyam 3. szám

Karácsony – Újév

Ismét elérkezett a talán leginkább várt ünnep, a Karácsony. Számunkra egyértelmű, hogy Jézus születése van a középpontban. Őt ünnepeljük, neki adunk hálát a megváltás művéért.

Karácsony ideje kicsit számvetésre is hív minket, hiszen az ünneppel az új esztendő is ránk köszönt. Érdemes tehát végiggondolni, miben fejlődöttünk ebben az évben.

A plébánia életének konkrét, számokban is kifejezhető adatait az év végi hálaadó szentmisén hallhatjuk. De ezek a számok csak a felszín mutatják meg. Az igazán lényeges dolgok bennünk történtek. Bennem, a saját lelkemben, Istennel való kapcsolatomban, közöttünk, a közösség tagjai között. Ezeket fontos számba vennünk ezekben a napokban.

Ugyanakkor az új év alkalmat ad az előre tekintésre is. Fontos feladatnak látom iskolai hittanosaink megszólítását. Jó lenne bekapcsolni a közösségbe azokat is, akik gyermekük számára a keresztséget kérik. Mindezek közösségünk fejlődését, továbbélését szolgálják. Hiszem és remélem, hogy karácsony ünnepének kegyelmei megerősítenek bennünket hitünkben, és új lendülettel tudunk tovább haladni a krisztusi úton!

Fülöp Ákos plébános

Olvassunk verset, mert érdemes!

Kosztolányi Dezső: Karácsony

Ezüst esőben száll le a karácsony,
a kályha zúg, a hóesés sűrű;
a lámpafény aranylik a kalácson,
a kocka pörg, gőzöl a tejsűrű.

Kik messze voltak, most mind összejönnek
a percet édes szóval ütni el,
amíg a tél a megfagyott mezőket
karcolja éles, kék jégkörmivel.

Fenyőszagú a lég és a sarokba
ezüst tükörből bókol a rakott fa,
a jó barát boros korsóihoz von,

És zsong az ének áhítatba zöngve...
Csak a havas pusztán a néma csöndbe
sír föl az égbe egy-egy kósza mozdony.

Zsirai László: Magányos karácsony

Az ünnepvárás meghitt csendjét a kutyák is annyira tisztelik, hogy nem ugatnak. Érezhetik a nap rendkívüliségét, érezhetik a havas táj fennköltségében rejtőz, ígérkező csodát. A hűséges ebek sejtenek valamit az emberek készülődéséből, szokottnál szokatlanabb sürgés-forgásából, s az erre a délelőtti, kora délutáni nyüzsgésre hirtelen rátelepülő nyugalomból.

Más ez a nap a többenél.

Villanyégők mosolyognak az előkert fenyőfán, futófények tartanak edzést a házfalon. Az esti sötétben versenyre kelnek majd az égbolt mezején gyakorlatozó csillagokkal. Az erkélyről bekerül a díszítendő fenyő a szobába, készülő vacsora illata keringőzi körbe, a rádióból klasszikus muzsika kíséri.

Ilyenkor már ég a kíváncsiság belső izgalma a gyermekek arcán, tekintetében. Gézaváry, az író is ennyire izgatottan várakozó fiúcska volt gyermekkorában. Az ajándékok öröme kivétel nélkül megérintette ugyan, de már egészen korán tudta, hogy a megváltó Jézuska születése többet jelent az ajándékok jelképével kifejezett szeretetnél, hiszen az, maga a szeretet. „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda (adta halálra), hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” – Így tanulta a hittanórán a paptól.

Távoli idők kódéből sejlik fel már csak az a gyermekkor. Távolság a vidéki városkában álló házacska is, amelynek kertjében édesapja fogta a kezét, és mutatta a közeli házakban felfelkapcsolódó világítást, mondván: „közeledik a Jézuska, aki az ajándékot hozza”.

A TARTALOMBÓL:

A prágai Kis Jézus	2. oldal
Egy lélekemelő ünnep kapcsán.....	3. oldal
„A szépség, a jóság és az igazság világát építsétek!	4. oldal
Soroksár – Nagytétény 2015. október 23	4. oldal
„Legyetek élő ikonok!”	
Gondolatok a Megszentelt Élet Évéről II/a ...	5. oldal
Piroska és Farkas.....	5. oldal
Kempis	6. oldal
Krónika.....	6. oldal
Naptár.....	6. oldal

Közeledik most is az idő, hiszen már az autóbuszok és a villamosok is éjszakai járatban járnak, régen megérkezett végállomására a szokatlanul korán utolsó metró. Elcsendesedett a vasúti töltés, ritkábban zúgnak a vonatok, mert a vasutasok többsége szintén otthon ünnepel.

Gézaváry is felagatja a szaloncukrokat és a díszeket a kis fenyőfácskára, majd bekapcsolja a kazettás magnetofont, és áhítattal hallgatja az évről évre megszokott, és mégis megunhatatlan karácsonyi dalokat. Az utóbbi években remeteként dolgozott otthon. Egyedül él. Most sem állja körül más a fenyőfát és a jászolt, csak maga.

Imára kulcsolja kezeit, s elhunyt szeretteit sorra véve mindegyik neve után felhangzik ajkán egy-egy fohász. Ki tudja, miért, hiszen szellő sem lebben, egyszer csak megkondul egy csengettyű a fán, egyetlen vékonyka hangot hallatva csupán, mintha üveg pohárhoz koccanna a másik üveg pohár, s a csendülésnyi idő alatt az egyik arany sárga gömbön édesanyja mosolygó arcát látja felvillanni, mintha azt mondaná: „*Légy boldog, fiam! A munkád sikerei táplálják örömedet addig, amíg majd egyszer találkozunk itt fenn, a mennyországban*”.

Gézaváry megtanulta, hol e földi út vége. Sosem feledkezik meg Kalkuttai Boldog Teréz bölcs gondolatairól: „*Ha jót teszel, megvádolnak, hogy önzés és hátsó gondolat vezérli cselekedeteidet, mégis tégy jót! Ha sikeres vagy, hamis barátokat és igazi ellenségeket nyersz, mégis érdémet! A jó, amit teszel, holnap már feledésbe megy, mégis tedd a jót! A becsületesség és őszinteség sebezhetővé tesz, mégis légy becsületes és nyílt! Amit évek alatt felépítesz, egy nap alatt lerombolják, mégis építs! Az embereknek szükségük van segítségedre, és ha segítesz, támadás érhet, mégis segíts! A legjobbat add a világnak abból, amid csak van, s ha verést kapsz is cserébe, mégis a legjobbat add a világnak, amid van!*”. Igen, így kell élni, ahogyan Móricz Zsigmond egyik regényének a címe is sugallja: „*Légy jó mindhalálig*”.

Nem létezik ennél érvényesebb tanítás a Földön.

Az emberek életerejének, küzdelmének a haszna abból áll, hogy legyőzik-e a rosszat. Minden pillanatban vizsgálják az erény. Ebben a meggyőződésében szunnyad el a fotelben, s csak arra ébred, hogy a közeli templom harangja szólítja éjfél misére. Amikor kilép az utcára, a templomba igyekvő emberek közé sorolva, s a kertekben némán alvó kutyákra pillantva győződik meg róla, hogy még sincs egyedül. Útközben úgy érzi, mintha egy láthatatlan nagy kéz pihenne meg jóságos biztatással a vállán.

Csizmás léptei alatt dúdolgat a ropogó hó, a Megváltó születésének híre feletti örömben.

Éjszaka hazatérve a miséről, nem hiszi el a telefon hangpostafiójának szavait: „*Önnek nincs üzenete*”. Hiszen egy folyóirat kritikusa az éppen aktuális számban megjelent tanulmányában pontosan írásainak az üzenetét dicsérte legkivált. Hogy az üzenet tovább sugárzik, azt az író tudta csak, meg aki lélekből diktálta neki.

A Prágai Kis Jézus

A 2013. évi *verbata falinaptár első oldaláról egy gyönyörű népviseletbe öltözött fülöp-szigeti lány, a Prágai Kis Jézus szobor másolatát a kezében tartva mosolyog ránk. A képet látva eszembe jut, hogy bő harminc éve a karácsonyi díszítés milyen fontos része volt a Prága Kis Jézus szobor elhelyezése az oldalkápolnában. Jó emléké Kemény néni és Óry néni hosszan tartó irányításával a létrán állva próbáltam a szobor öltözékét és a háttérként szolgáló lepel redőit kedvükre valóban beállítani. Elkezdtem kutakodni a kegyiszobor felől és meglepődve tapasztaltam, hogy mekkora kultusza van nemcsak Európában, hanem az egész világon.*

A gyermek Jézus önálló szobor ábrázolásai a 14. századtól kezdve ismertek. Többnyire apácakolostorokból származnak, ahol bölcsővel, cserélhető ruhákkal a vallásos elmélkedést szolgálták. A kis szobrokon a gyermek Jézus általában áldásra emeli jobbját,

A cikkhez kapcsolódó vers, amely helyhiány miatt nem jelent meg. (A kedvenc soraim eredetiben is olvashatók.)

Paul Claudel: (1868-1955)

A prágai gyermek Jézus *L'enfant Jésus de Prague*

Il neige. Le grand monde est mort sans doute. C'est décembre.

Havazik Künn a nagyvilág halott kétségkívül. December.

De Istenem, itt a kis szobában milyen boldog az ember!

A kandalló, parázs szénnel tele,

A mennyezetet álmatag fénnel színezi be,

S nem hallani mást, csak amint a forró víz pöfög.

Fönn az állványon, a két ágy fölött

Üvegbúra alatt, a fején koronával,

Egy kezében a világot tartva, a mással

A kicsinyeket, kik bíznak benne, eltakarni készen,

Nagy szoknyájába bújva, kedves ünnepélyességben,

S nagyszerűen az óriás kalap alatt, amely sárgán virít,

L'Enfant Jésus de Prague régne et trône.

A prágai gyermek Jézus országol és uralkodik.

Egyedül van a tűzhely előtt, mely beragyogja,

Mint a szentségház mélyén elrejtve egyedül az ostyá,

S a Gyermekisten őrzi itt kis testvéreit napkeltéig.

Oly észrevétlenül, mint a sóhaj, mely elenyészik,

Az örök jelenlét betölti a szobát,

Ez ártatlan és együgyű dolgokhoz alázva magát!

Ha ő velünk van, semmi bajt nem érünk.

On peut dormir, Jésus notre frère, est ici.

Alhatunk, itt van Jézus, a mi testvérünk.

A miénk ő, és miénk mind e drága jó

Holmik: a csodálatos baba és a faló,

Meg a bárány, ott állnak a sarokba lökve mind

S mi alszunk, ám e drága dolgok mind, mind a mieink!

A függönyök lehúzva... letről, ki tudja honnan,

A hóban és az éjszakában valami óra féle kondul hosszan.

A gyermek meleg ágya mélyén boldogan érzi meg,

Hogy alszik, és hogy vele van az, akit szeret,

Mozog kicsit, karját nyújtja, dűnnyög tétován és csendesen,

Megpróbál fölébredni és képtelen.

Fordította. Rónay György

bal kezében a glóbuszt tartja kereszttel. A 15. század óta karácsonykor az oltárra vagy jászolba helyezték.

A Kis Jézus vallásos tisztelete a barokk korban terjedt el a karmelita rend spanyol megreformálójának, Avilai Szent Teréz látomásainak hatására.

A prágai Győzedelmes Szűz Mária templomban tisztelt Kis Jézus szobrot a Cseh országba házasodott spanyol származású Polyxena de Lobkowicz hercegnő nászajándékba kapta.

Amikor 1628-ban megözvegyült, gyermeke nem lévén, e szavakkal ajándékozta a karmelitáknak: "Átadom nektek, ami a legnagyobb kincsem. Tiszteljétek és akkor nem fogtok hiányt szenvedni." A hagyomány szerint a szerzetesek ínsége egyszerre megszűnt. 1631-ben a protestáns százsz hadak elfoglalták Prágát, a karmelita kolostort és a templomot is feldúlták, de a szobor ezt is „túlélte”. Ettől fogva a kegyszobor csodatevő erejének híre rohamosan elterjedt. Számtalan legendát, csodálatos gyógyulást kötnek hozzá.

A legtöbbször, elsősorban asszonyok gyermekáldást kértek a Kis Jézustól.

1739-ben a karmelita provincia elhatározta, hogy a rend valamennyi, monarchiabeli kolostorában a prágai szobor eredetijéhez érintett másolatokat kell nyilvános tiszteletre kiállítani.

Ruhatára nagyon gazdag, a különböző országok hívei által adományozott 60 öltözettel rendelkezik, amelyek között az egyik leghíresebb Mária Terézia saját kézzel hímzett bársony ruhája, még Vietnámból és Kínából is érkeztek darabok.

2009-től azt a koronát viseli a Prágai Kis Jézus, amelyet XVI. Benedek pápa ajándékozott neki csehországi látogatásakor.

Az 1675-ben meghalt Cyrill atyának, a Prágai Kis Jézus tisztelet legjelesebb terjesztőjének, imádsága:

Óh, kisdéd Jézusom, hozzád fohászkodom,
És szűz Anyád által esdve fohászkodom,
Ezen szükségemben segíts meg engemet,
Mert hiszen hatalmas segítő szent kezéd.
Minden reményemet Tebenned helyezem,
Engedd, hogy kegyelmet találjak szívemben.
Szeretlek Tégedet, szívemből lelkemből,
Szabadíts meg kérlek engem bűneimtől.
Fogadom, hogy Téged soha meg nem bántlak,
S teljes életemben Tenéked szolgáló.
Föjlajánlom neked, testemet lelkemet,
Szent szolgálatodba fogadj be engemet.
Szívesen viselem érted keresztemet,
Ki, mindhalálig szerettél engemet.
Szeretem éretted felebarátomat,
Amint parancsolád, mint önmagamat.
Óh, kisdéd Jézusom, szívemből imádlak,
S hatalmas voltodért Téged szívből áldlak.
Szabadíts meg engem ezen szükségemből,
Hogy hálát zenghessek Tenéked lelkemből.
Add, hogy Máriával és a Szent Józseffel mennyben
Láthassalak Téged angyalaid körében.
Amen."

Botos Ferenc: ADVENT

kis lángok néznek a csillagokra
a csillagok lenéznek oda
csillámlik a csönd az égben
valami varázs bűvöletében
gyönyörködik az éjszaka

(botos i)

Egy lélekemelő ünnep kapcsán

Magyar népmeséink gyakran fejeződnek be úgy, hogy: „...és csaptak 7 országra szóló lakodalmat...”, vagy „...és éltek boldogan, míg meg nem haltak...”, vagy „...és éltek boldogan, míg a világ s még hét nap...”. Ezek mind arról szólnak, hogy az ember megtalálta saját igazi hiányzó felét, szellemi avagy lelki értelemben kiegészült, amely eseménynek a házastárs megtalálása egy szép földi szimbóluma.

De az is biztos, hogy az emberiség többségének szempontjából a házastárs megtalálása valóságosan is nyújtja azt az élményt, hogy mostantól ők már egy egységet alkotnak, amelyet a magyar nyelv mind a társsal, de különösen a feleség szóval igen szemléletesen fejez ki, és amely szót például a csángók a férjre is használják, ha jól hallottam. És amikor a két fél egybe kel, akkor lesznek egy test és egy lélek.

Népmese hőseink, legyenek akár hercegek, akár kondások, mind azért indulnak el, azért teszik meg a legelső lépést, mert valami hiányérzetük van, és mert érzik, hogy a hiányzó másik fél nélkül az igazi boldogság sosem valósulhat meg. Akik állhatatosan keresnek, akik ezt a hitüket nem adják fel, akik újra és újra felállnak, és folytatják gyakran kacsaringós életútjukat, azok a végén révbe érnek. Amikor Jézus 3-szor esik el a kereszttel, de újra és újra feláll, az a mesékben például úgy mondatik el, hogy a 3 testvér közül a harmadiknak sikerült a próba. Hiszen a mesében minden szereplővel azonosulhatok, az elbukott is magam voltam, új módszert kellett keresni, és ha nem adjuk föl, akkor a nehézségek során fejlődünk, és egy személyiségfejlődés végén, mert hiszen a hős végül mindig az erkölcsi jóval győz, a mese tulajdonképpen az ember kudarcait és újratevéseit szemlélteti. Ez a gyakorlati életben azt jelenti,

hogy életünk kacskaringóiban benne vannak a korábbi rossz módszereink, új és új tanulásaink, partnerek keresése, munkahely és hivatásváltoztatások, stb.

Nem tudom, mennyire tűnt fel a kedves Nagytétényi híveknek, hogy a nyár derekán, július 18-án egy esküvő volt a templomunkban, ahol Ildikó és György Isten és a közösség színe előtt is megerősítették egybekelésük szándékát. Mindkét embernek hosszú volt az útja idáig, és azt hiszem, hogy mindkettejüknek volt többször is olyan érzésük, hogy most újra kell kezdeni, most valamit másképp kell csinálni, mint eddig. De mindig felálltak, mindig javítottak valamit a korábbi gyakorlatukon, ahogy ezt népmeséink is tanítják. Azt hiszem a személyiségfejlődésnek egyik bizonyítéka, ahogy két már nem feltétlenül fiatalnak mondott ember, tudatosan és mégis szenvedélyesen tudott egymásnak igent mondani azon a forró napon. Egy másik szubjektív érzés, ami ezt bizonyítja, hogy egyszerűen jó dolog egy érett személyiség mellett lenni, jó velük egy közösségben tartózkodni.

Lélekemelő volt jelen sorok írójának, ahogy a szertartás közben végiggondolta, hogy milyen életút után is történt az Igen kimondása. Végül is van jelenleg hivatás, van kisközösség, és van társ. És mindenre történt most egy nagyobb családi és egyházközségi szinten egy nagy: Úgy legyen, egy lelki pecsét.

De azt gondolom, hogy fordítottan is igaz a dolog, miszerint is nem csak őket erősítette meg a közösség előtti aktus, hanem maga a közösség is gazdagszik attól, ha ilyen erős kötelékű tagjai vannak. Kívánom mind nekik, mind a Nagytétényieknek az ilyen irányú további lelki, szellemi és fizikai gyarapodást, és hogy ne restelljünk egy elesés után újra más úttal, módszerrel próbálkozni, és ehhez nyújtsunk egymásnak kölcsönösen segítséget!

Szeibert András, 2015 Nagyboldogasszony ünnepének másnapján

„A szépség, a jóság és az igazság világát építsétek!”

Ferenc pápa szavai az olasz fiatalokhoz! „Bátorság, előre, csapjatok zajt! – buzdította a fiatalokat Ferenc pápa. Ahol jelen vannak a fiatalok, legyen a zaj is jelen.....Megértettétek? – erősítette meg mondanivalóját a pápa. Árral szembe menni annyit jelent, hogy zajt csapni, haladni előre, de a szépség, a jóság és az igazság értékeivel. Végül azt kívánta nekik, hogy legyenek örömteli fiatalok.” (Ferenc pápa szavai)

A szépség, a jóság és az igazság értékei legyenek előttünk, mikor gyermekeinket terelgetjük a jó úton. Köszönöm azoknak a szülőknek, akik meghallották a hívást és ránk bízták gyermeküket, hogy hitbéli növekedését segítsük. Megismerkedjünk a jósággal, a szépséggel és az igazságossággal! Nem könnyű feladat, mert néha árral szemben kell dolgoznunk, de úgy gondolom, a kihívások tesznek bennünket erősebbé. Egyszer kaptam egy útmutatót, „.....ha te lelassítod, lépteidet- ők megállnak, ha te beleunsz-, ők abbahagyják, ha te leülsz-, ők lefeksznek.....” (F. Lelette gondolataiból részlet), mennyire így van ez, nem szabad hagyni, hogy langyossá váljunk a hitben, legyen bennünk a hit bátorsága!

A plébániai hittanos csoportok is e lelkiületben működnek. A kisebbekkel megismerkedünk Mennyei Atyánk szeretetével, ünnepeinkkel, hitünk alapvető kérdéseivel. Novemberben bemutattuk a leendő elsőáldozókat, akik lelkesedéssel készülnek a nagy találkozásra. Örömről szolgál, hogy közülük öten szeptembertől rendszeresen ministrálnak. Nagyon fontosnak tartom, hogy ne csak a hittan órán legyenek együtt a gyermekek, hanem különböző programokon és a Szentmiséken is, ahol az élő közösséggel ismerkedhetnek meg. Lássák azt, hogy jó együtt lenni, jó Jézus mellett lenni, jó együtt játszani, imádkozni, vidámnak lenni!

Ilyen alkalom volt Szent Erzsébet ünnepéhez kapcsolódó kenyérsütés is. Közös délelőttünk kezdetén Botos István tartott előadást, vetítést a mai kenyér sütéséről. Ezután sok-sok szorgos kéz nyújtotta, formázta a másnap kiosztásra kerülő kis kenyereket.

Adventi koszorúinkat is együtt készíthettük el a közösségi házban, s ezzel egy időben már a pásztorjátéokra is elkezdtünk próbálni. December 6-án versekkel fogadtuk Szent Miklós püspököt, aki meg is ajándékozta a rá váró gyermekeket.

A pásztorjátéokra való készület nemcsak a gyerekeknek nagy feladat, hanem a szülőknek is. Ezúton is nagyon köszönöm, hogy vállalták gyermekükkel a feladatot, ennek is köszönhető, hogy majdnem minden próbán teljes volt a létszám. Nagy élmény volt megjeleníteni Jézus születésének történetét, ugyan egy picit mai köntösben, de nagyon sok aktuális felvetéssel.

Kívánom, hogy a Szent Család nyugalma és szeretete adjon erőt minden Édesapának, Édesanyának és Gyermekeknek, hogy merjen bátor lenni és a hitét megélni!!! Áldásban gazdag Karácsonya legyen minden Családnak!

Németh Zsuzsanna hitoktató

Botos Ferenc: KAFARNAUM

néma kőpadok
Názáretből jött egy ács
itt ült szombat

Soroksár – Nagytétény 2015. október 23.

Kicsit hűvös őszi reggelen egy létszámában nem túl nagy, de lelkes csapat útnak indult Ákos atya vezetésével a Nagytétény- Soroksár, Soroksár – Nagytétény távolság megtételére. A plébánia elől BKV-val tettük meg az út első felét Soroksárig. Innen kezdődött meg a Budapest körüli rózsafüzér zarándoklat Soroksár – Nagytétény résztávjának teljesítését. A zarándoklat a soroksári HÉV megállóhoz közeli templom előterében elmondott imával kezdődött. Neki-indultunk a gyalogútnak hazafelé Téténybe. Szaladtunk egy kicsit a komphoz, hogy ne kelljen a következőre egy órát várni. Átsétáltuk a Csepel-szigetet a családi házas részen keresztül a Tamariska dombig, ami Csepel kis Gellért-hegye. Míg a kertvároson keresztül felértünk a dombra, elmondtunk egy Rózsafüzér imádságot. Az első tizedet Ákos

atyá vezetésével, majd a többi sorra egy-egy zarándok társunkéval. A Tamariska dombon megpihentünk, elemózsiát vettünk magunkhoz és megcsodáltuk a nemrég felszentelt keresztutat. Tovább haladva utunkon kívülről megcsodáltunk egy modern görög katolikus templomot. A Csepeli sporttelep mellett elhaladva az emeletes házak között megbújó Jézus Szíve templomhoz érkeztünk, ahol az éppen arra járó plébános úr behívott minket a plébániára egy kis pihenőre. Innen az M0 felé vettük az irányt, utunk utolsó harmadához érkezve. Közben ismét Rózsafűzér imádságot mondtunk, melynek minden tizedét más vezette. A hídon áthaladva a Duna-part, Kastélymúzeum és végül a kiindulási pont, a Nagytétényi plébánia. A közösségi házban egyik zarándok társunk vendégül látott egy kis agapéra. A végén jól esett a megpihenés, beszélgetés, jövő tervezés. 2016-ban egy másik résztávot teljesítünk a teljes körből Budapest körül. Miért volt ez jó? Miért mentem, mentünk el? Szükségem volt hosszabb odafordulásra Isten felé. Volt kiért és miért imádkozni, lelkemnek megnyugvást szerezni.

Péter László

„Legyetek élő ikonok!”

-Gondolatok a Megszentelt Élet Évéről II.-

Baksay-Botos Eszter előző számunkban megjelent cikkéhez az alábbi melléklet már nem fért bele az újságba, ezért most tesszük közzé:

URBIS ET ORBIS HATÁROZAT a teljes búcsú elnyeréséhez szükséges teendőkről a megszentelt élet évének alkalmából

A teljes búcsút a szokásos feltételek mellett (szentségi gyónás, szentáldozás, valamint ima a Szentatya szándékaira) a megszentelt élet intézményei minden tagjának, továbbá azoknak a hívőknek, akik valódi bűnbánatot tartanak, és a szeretet szelleme vezérli őket: 2014 adventjének első vasárnapjától 2016. február 2-ig, a megszentelt élet évének ünnepélyes lezárásáig teljes bűnbocsánatot nyernek, és azt felajánlhatják az elhunytak tisztulás állapotában lévő lelkéért is.

a) Rómában, valahányszor részt vesznek nemzetközi találkozókon vagy a Megszentelt Élet Intézményei és Apostoli Élet Társaságai Kongregációjának naptárában rögzített rendezvényeken, vagy kellő időt töltenek elmélyült elmélkedéssel, amit a Miatyánk elimádkozásával, a Hitvallás bármely hivatalosan jóváhagyott változatának elmondásával és Szűz Mária segítségét kérő fohással fejeznek be;

b) minden részegyházban azokon a napokon, amikor az egyházmegyében különleges módon megemlékeznek a megszentelt életről vagy kifejezetten a megszentelt élet évéhez kapcsolódó rendezvényt tartanak, hívő lélekkel ellátogatnak a székesegyházba vagy a hely ordináriusának beleegyezésével kijelölt más szent helyre, vagy elmennek valamely szerzetesi templomba, vagy klauzúrás monostor oratóriumába, és ott nyilvánosan elmondják az imaórák liturgiáját, vagy kellő időt töltenek elmélyült elmélkedéssel, amit a Miatyánk elimádkozásával, a Hitvallás bármely hivatalosan jóváhagyott változatának elmondásával és Szűz Mária segítségét kérő fohással fejeznek be.

Baksay-Botos Eszter

PIROSKA ÉS FARKAS

osztálykiránduláson jártak, megnézték az érdi minaretet.

Otthon aztán Piroska rögtön nagymamának szegezte kérdéseit: - Ez a sok migráns új minareteket fog építeni? Meg mecsetek lesznek a templomainkból? És egyáltalán, mi lesz a kereszténységgel?

Nagymama nem késlekedett a válasszal: - Jézus megígérte Péternek, hogy az alvilág kapui nem vesznek erőt az egyházon, úgyhogy ne nagyon aggódj!

- Most én teszek fel nektek egy kérdést: „Ha el kellene innen menekülnötök, akkor egy közeli országban próbálnátok meg kivárni, amíg haza térhettek, vagy elvándorolnátok a világ végére, valamilyen teljesen ismeretlen országba?”

Farkas már mondta is: - Persze, hogy a szomszédba mennénk! Nem is értem, miért utaznak, gyalognak akár 1000 km-t is?

- Úgy tudom, a nálunk zöregző muzulmánok nem Mekka felé indultak, hanem a leggazdagabb európai országokba.

- Tartok tőle, - folytatta nagymama - hogy nem az Allah iránti vágy mozgatja őket erre felé, hanem a pénz istene. Lehet, hogy sokan nem értenek velem egyet, de én első sorban nem tőlük félttem a kereszténységet.

- Nem a mohamedánok tiltakoztak az ellen, hogy a kereszténységre való utalás szerepeljen az EU alkotmányában. Nem arabok döntöttek arról, hogy Bruxelles főterén ne álljon a hagyományos karácsonyfa! Hanem elegáns, fehérbőrű urak, mammon legerősebb emberei. És megbízottaik.

- Az én nagyszüleim még emlegették az Amerikába „kitántorgó” családtagokat, ismerősöket. Kivándorlási irodák, toborzó ügynökök akkor több millió európai embernek ígértek gazdagságot, korszerű, kényelmes életet „Amerikában”. Bizonyára valahogy így megy ez ma is. Most Európa a reklámozott „kincsesbánya”.

- Arról persze nem szólnak a csábítók, hogy a bevándorló csak olcsó munkaerőnek kell, az ő muzulmán mentalitásával lenézett, „kultúrátlan” senki lesz. Anyagilag jobban él, de hontalanná válik. És mit csinál, aki nem kap munkát?? Sajnálom szegény szerencsétleneket.

- Amerikába akkoriban nem mentek öngyilkos merénylők, iszlám terroristák, ugye? – szolt közbe Farkas.

- Azt hiszem, ők is áldozatok, - mondta elgondolkozva nagymama - nem tudom, ki és mi, kinek az érdeke hergeli őket.

Botos Ferenc: KATEDRÁLIS

bükkök gót ívén
lángoló monstancia
a felkelő nap

- Itt az ideje, hogy bevándoroljunk az asztalhoz! Micsoda véletlen, de a padlizsánkrém azt hiszem illik a mai témához, kifejezi szolidaritásomat a tényleg menekülőkkel. Hát, a füstölt sonkára ez már nem mondható, ám azt meg olyan vékonyra vágta, mint a gyros-t szokták.

ke

KRÓNIKA

- Szept. 06.** **Veni Sancte** évnyitó szentmise, a hittan-órák szeptember 7-től kezdődtek.
- Szept. 14.** **Esperes kerületi keresztút** a budafoki kálvárián.
- Szept. 25.** **Sursum Corda hangverseny** templomunkban.
- Okt. 05.** 18.00 **Templomszentelési évforduló** – betegek kenete közösségi felvétele
- Okt. 11.** **Elsőáldozás** templomunkban.
- Okt. 23.** **Nemzeti ünnep.** Ünnepi szentmise. **Zarándokúton** az élő rózsafűzér nyomában Soroksárról Nagytéténybe.
- Nov. 15.** 9:00 **Elsőáldozók bemutatása**
- Nov. 28.** **Adventi koszorúkészítés** a Közösségi Házban. Az esti szentmisén Ákos atya megáldotta a koszorúkat!

NAPTÁR

- Dec. 31.** **Évvégi hálaadás** a 17:30-kor kezdődő szentmisén.
- Jan. 06.** **Vízkereszt ünnepe** – parancsolt ünnep. Szentmise 18.00
- Jan. 17-24.** **Ökumenikus imahét**
- Febr. 02.** **Gyertyaszentelő Boldogasszony.** Szentmise 18.00
- Febr. 03.** **Szent Balázs püspök, vértanú emléknapja.** Szentmise és Balázs áldás 18.00
- Febr. 06.** **Hittanos farsang**
- Febr. 10.** **Hamvazószerda.** Szentmise és hamvazás 18.00
- Nagyböjt** péntekjein keresztutat végzünk. 18 órától keresztút, majd közvetlenül utána Szentmise
- Febr. 27.** **Hittanosok kirándulása**
- Márc. 05.** **Lelki nap**
- Márc. 20-27.** **Nagyhét**
- Márc. 27.** **Húsvét ünnepe**
- Ápr. 16.** **Plébániai zárandoklat az élő rózsafűzér nyomában**
- Máj. 01.** **Édesanyák köszöntése**
- Máj. 28.** **Élő rózsafűzér zárandoklat (Zárandokok fogadása)**
- Máj. 29.** **Ürnepje**

MINDEN KEDVES OLVASÓNKNAK

**ÁLDOTT, BÉKÉS KARÁCSONYT
ÉS KEGYELMEKBE Gazdag ÚJESZTENDŐT KÍVÁNUNK!**

A HÍRLEVÉL SZERKESZTŐI

KEMPIS

(Részletek)

Második könyv

II./9. Amikor minden vigasztalásnak híjával vagyunk

I.
Nem nehéz akkor kevésbe venni az emberi vigasztalást, amikor Isten vigasztal.
De nagy, igen nagy szó, ha valaki mind emberi, mind isteni vigasztalástól megfosztva is helyt áll, Isten dicsőségéért igyekszik elviselni lelki számkivettetését, semmiben sem keresi önmagát, nem tekint saját érdemére.
Mi van abban, ha jókedvű vagy és áhítatos a kegyelem látogatásának idején?
Ezt az órát mindenki várva várja.
Könnyű lovaglása esik annak, akit Isten kegyelme hordoz.
Csoda-e, ha nem érzi a terhet, akit a Mindenható hord a tenyerén, akit a legnagyobb vezér vezet?
Jólesik nekünk, ha van valami vigasztalásunk, és nehezen vetkőzzük le önmagunkat.
Szent Lőrinc vértanú meg a pap, akinek diakonusa volt, azzal győzte le a világot, hogy semmibe vette mindazt, ami a világban kívánatosnak mutatkozik.
Krisztus szeretetéért még azt is jó szívvel eltúrta, hogy elválasszák tőle Isten főpapját, Sixtust, akit annyira szeretett.
Így a Teremtő iránt tanúsított szeretete nagyobbak bizonyult az emberek iránt valónál, és az emberi vigasztalás helyett inkább Isten akaratát kereste.
Így tanuld meg te is elhagyni Isten szeretetéért -- még oly szükséges és kedves barátodat is, s ne keseredj el, ha barátod elhagy, inkább gondold meg, hogy egyszer mindnyájunknak el kell szakadnunk egymástól.
Sokat és sokáig kell az embernek magával viaskodnia, míg megtanulja egészen legyőzni önmagát, s minden érzését-indulatát Istenre összpontosítani.
Mikor az ember önmagában bíz, könnyen lehajol emberi vigaszért.
De aki igazán szereti Krisztust, és szorgalmasan törekszik a tökéletesedésre, az nem bukik a vigasztalások után, nem keres szívet melegítő élményeket, hanem inkább azon van, hogy Krisztusért kemény próbák közt is megálljon, és nehéz föladatokat is megoldjon.

Kempis Tamás: Krisztus követése

(Fordította Jelenits István Dr. Ecclesia, Budapest, 2004. Kilencedik kiadás.)

A Hírlevelet kiadja: a nagytétényi római katolikus egyházközség.

Alapította: Verőczei Gábor plébános és Szeibert András, Felelős kiadó: Fülöp Ákos plébános

Szerkesztik az erre jelentkezők, írják az egyházközség tagjai, ezért akik a lapban bármit olvasni, látni szeretnének, valamit hirdetni, felajánlani, kérni óhajtanak, vagy bármilyen ötletük van a lappal kapcsolatban, azok a következő személyeket keressék:

Németh András (tördelő-szerkesztő) (2440. Százhalombatta, Strand utca 44. Tel: (20) 915-5280) annus.nemeth@gmail.com

A plébánia levelezéskrényébe is be lehet dobni híreket, üzeneteket.

A Hírlevél megfelelő mennyiségű anyag összegyűlte után, vagy alkalomhoz kapcsolódva jelenik meg. Az újság korábbi példányai a plébánián igényelhetők.

2 oldal (1 lap) előállítási költsége mintegy 20 Ft. A költségek fedezésére adományokat elfogadunk.